

DRZENIOWATY (1) *ai*

N sg f drzeniowatą.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „drzeń” ‘tkanka miękiszowa, rdzeń’; zawierający dużo rdzenia: Ferula, Chróft/ dębica/ krzewie albo palicá wiele członków albo leków [!] máyąca á we wnętrz drzeniowáta yákoby bes Mqcz 125a.

Cf **DRŻENISTY**

ZZie